

Arrest

nr. 218 074 van 11 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN WALLE
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN WALLE en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kosovaars staatsburger van Albanese origine, afkomstig uit het dorp Gllamnik in de gemeente Podujevë. U werkte af en toe in de bouw. U had het niet breed. In 2009 en 2012 verliet u Kosovo en kwam u naar België. U was in de problemen geraakt door schulden aan een privépersoon. Op 26 maart 2009 en 13 februari 2012 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in. In beide gevallen besloot u uw procedure niet af te wachten en keerde u vrijwillig terug naar Kosovo. U had immers een oplossing gevonden voor uw problemen. Ook in Zweden, Zwitserland, Oostenrijk, Frankrijk en Nederland vroeg u bescherming aan. U wachtte evenwel nooit een beslissing af en opteerde er telkens voor om vrijwillig naar Kosovo terug te keren. In 2014 trok u samen met de broers V.

(...) en I. G. (...) en M. L. (...) naar Duitsland. Jullie namen jullie intrek in de woning van F. L. (...), de broer van M. (...), die al langer in Duitsland verbleef. Samen met deze vier personen pleegde u verscheidenen inbraken en diefstallen. In juni 2014 werden jullie allen gearresteerd door de Duitse politie. F. L. (...) werd vrijgelaten bij gebrek aan bewijs. Hij stond nochtans aan het hoofd van de bende. U besliste mee te werken met het Duitse gerecht en legde uitgebreide verklaringen af die leidden tot de arrestatie en veroordeling van F. (...) tot een effectieve celstraf van vijf jaar. V. (...) en M. (...) werden tot vier jaar veroordeeld, I. (...) tot twee en een half jaar aangezien hij nog minderjarig was. Zelf werd u voor uw eigen aandeel veroordeeld tot drie jaar cel. Toen u in de rechtbank getuigde, bedreigden de anderen u. Zij lieten u duidelijk verstaan dat wanneer u vrijgelaten zou worden, u er slechts één ding wachtte, namelijk een kogel door uw hoofd. De tolk in de rechtbank vertaalde de expliciete bedreiging zodat de rechter, de politie en uw advocaat er kennis van namen. Door een vergissing werd u aanvankelijk in dezelfde gevangenis opgesloten als V. (...) en M. (...). Zij maakten u hun groeten over, hetgeen in de Kosovaarse context opgevat kan worden als een bedreiging. Zij maakten u namelijk duidelijk dat zij u niet vergeten waren. Een week later werd u overgeplaatst naar een andere gevangenis. Na twee jaar, in 2016, werd u van Duitsland naar Kosovo gerepatrieerd. U verbleef slechts een tweetal weken in Kosovo. Vervolgens begaf u zich naar Nederland en later naar Frankrijk. Ergens in 2017 kwam u in België aan. Kort nadat uw neef u had ingelicht van het feit dat hij de V. (...) en I. G. (...) en M. L. (...) in Kosovo gezien had, diende u op 9 januari 2018 u voor de derde maal een verzoek om internationale bescherming in. Aangezien zij zijn vrijgelaten vreest u dat zij hun dreigement zullen uitvoeren indien u naar Kosovo zou terugkeren. Daarnaast lijdt u aan kanker. De chemotherapie slaat niet aan. Er is nu een immuuntherapie opgestart. Uw ziekte kan in Kosovo niet behandeld worden. U weet niet hoe lang u nog te leven hebt.

U bent in het bezit van uw identiteitskaart. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u het vonnis van de rechtbank van Kempten ten aanzien van u, V. (...) en I. G. (...) en M. L. (...) d.d. 28 mei 2015 neer alsook enkele verzoekschriften van uw advocaat in Duitsland. In deze verzoekschriften wordt melding gemaakt van de expliciete bedreiging aan uw adres.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en uit medische attesten blijkt immers dat u aan kanker lijdt en chemotherapie volgt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u in overleg met uw advocaat opgeroepen in een week waarin u geen therapie onderging. Tevens werd voorzien in een gehoorlokaal op de benedenverdieping en in een aangepaste duur van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 17 december 2017 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest voor uw leven omdat u getuigenissen hebt afgelegd ten aanzien van het Duitse gerecht tegen de andere leden van de bende waarvan u deel uitmaakte en ten gevolge daarvan met de dood bedreigd werd (CGVS, p. 8-11). Dit motief is echter van gemeenrechtelijke aard en ressorteert als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

U heeft eveneens geenszins aannemelijk gemaakt dat u, mocht het bij een eventuele terugkeer naar Kosovo tot concrete problemen met de broers G. (...) of de broer L. (...) komen, geen beroep zou kunnen doen op de Kosovaarse autoriteiten voor hulp en/of bescherming en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde dat de politie u niet continu bescherming zou kunnen bieden en dat zij altijd pas komt opdagen nadat er een feit zich heeft voltrokken (CGVS, p. 11). Deze uitleg volstaat niet om aan te tonen waarom u geen beroep zou kunnen doen op uw autoriteiten voor hulp en/of bescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt,

daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft het gegeven dat u aan kanker lijdt (CGVS, p. 11), dient te worden vastgesteld dat medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. U verklaarde overigens zelf dat u deze procedure reeds hebt opgestart en dat daarin een positief antwoord hebt ontvangen (CGVS, p. 11).

De door u neergelegde identiteitskaart toont uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke niet ter discussie staan. Het vonnis van de rechtbank van Kempten toont de veroordeling van u en de andere bendeleden aan. In de verzoekschriften van uw Duitse advocaten wordt gewag gemaakt van bedreigingen aan uw adres. Deze documenten vermogen evenwel niet bovenstaande appreciatie te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 57/6/1, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980” en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekende partij meent tevens dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2018 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 werd Kosovo aangewezen als veilig land van herkomst. Het koninklijk besluit van 15 februari 2019 behoudt Kosovo in de lijst van veilige landen van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij vooreerst aanvoert dat haar problemen wel degelijk binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag vallen aangezien zij behoort tot een sociale groep, met name *“de specifieke groep van de personen die bedreigd worden door de georganiseerde criminaliteit omwille van hun medewerking met de gerechtelijke instanties”*, wijst de Raad er echter op dat de aldus aangeduide personen niet beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d, van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. De Raad is dan ook van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat het asielmotief van verzoekende partij dat zij vreest voor haar leven omdat zij getuigenissen heeft afgelegd ten aanzien van het Duitse gerecht tegen de andere leden van de bende waarvan zij deel uitmaakte en ten gevolge daarvan met de dood bedreigd werd van gemeenschappelijke aard is en als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

2.2.5.1. Verzoekende partij onderstreept dat in de bestreden beslissing niet betwist wordt dat zij lid was van een bende en dat zij bedreigd werd door de andere bendeleden nadat zij met de Duitse autoriteiten had samengewerkt. Evenmin wordt betwist dat de bendeleden die haar bedreigden thans vrij zijn en aanwezig zijn in Kosovo. Verzoekende partij meent dan ook dat de bewijslast moet worden omgekeerd overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en dat verwerende partij dient aan te tonen dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

2.2.5.2. De Raad bemerkt dat de bedreigingen aan het adres van verzoekende partij door de andere bendeleden inderdaad op zich niet betwist worden, doch is de Raad van oordeel dat verzoekende partij met bovenstaande bemerking voorbijgaat aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er wat haar betreft sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aangezien zij niet aantoonde dat zij voor de door haar aangehaalde problemen bij een terugkeer naar Kosovo geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

2.2.6.1. Verder betoogt verzoekende partij dat zij geenszins kan rekenen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Zij duidt erop dat ook in de bestreden beslissing zelf wordt aangegeven dat er nog inspanningen noodzakelijk zijn om de corruptie aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden. Bovendien meent verzoekende partij dat het geenszins volstaat om naar de algemene situatie in haar land van herkomst te verwijzen, maar dat deze algemene situatie onderzocht moet worden in het licht van de specifieke omstandigheden. *In casu* werd verzoekende partij met de dood bedreigd door leden van een criminele bende die zich thans in Kosovo bevinden en uit de informatie blijkt dat de in Kosovo genomen maatregelen nog steeds niet toereikend zijn wat de strijd tegen georganiseerde criminaliteit betreft. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij eveneens informatie waaruit blijkt dat de bescherming die door de Kosovaarse autoriteiten geboden wordt niet toereikend is in het geval van doodsb bedreigingen (bijlage 3).

2.2.6.2. De Raad bemerkt vooreerst dat inderdaad in de bestreden beslissing erkend wordt dat hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch blijken anderzijds uit de beschikbare informatie (administratief dossier, stuk 22, map landeninformatie, *“COI Focus”* betreffende *“Kosovo – Algemene situatie”* van 10 juli 2018) de belangrijke maatregelen die de Kosovaarse autoriteiten hebben getroffen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Meer bepaald worden in de bestreden beslissing dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan die ondersteund worden door voormelde informatie in het administratief dossier: *“Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van*

misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.”

De Raad is verder van oordeel dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij, gelet op haar persoonlijke omstandigheden, niet kan rekenen op de bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten. Waar zij benadrukt dat zij bedreigd wordt door de leden van een criminele bende en dat uit de informatie blijkt dat de in Kosovo genomen maatregelen nog steeds niet toereikend zijn wat de strijd tegen georganiseerde criminaliteit betreft, meent de Raad evenwel dat het loutere feit dat zij problemen kent met leden van een criminele bende niet kan volstaan om aan te tonen dat zij niet kan rekenen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten.

Waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog informatie bijbrengt waaruit moet blijken dat de bescherming die door de Kosovaarse autoriteiten geboden wordt niet toereikend is in het geval van doodsb bedreigingen (bijlage 3), stelt de Raad vast dat desbetreffende informatie niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe deze informatie niet in overweging.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Kosovo, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 21 en 22), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 19 november 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT